

[Lysholm Christensen]

der svarer til undervisningsafgiften. Det falder væk nu og bliver afløst af en fripladsordning, og det finder vi også i orden og noterer med tilfredshed, at der er sat et beløb på 2,8 mio. kr. af til det formål.

Der findes rundt omkring i vort samfund nogle små niches, nogle uddannelser af forskellig art, som ikke er med i SU-ordningen. Der kan selvfølgelig være nogle afgrænsningsproblemer, men jeg vil lige nævne en enkelt uddannelse, som jeg alligevel mener vi skal have løst et problem for, og det er fysioterapiskolen i Skodsborg. Det er en privat, selvejende institution, som kører en statsanerkendt uddannelse, men de gør det altså lidt mere grundigt, end man gør på andre skoler, idet de kører 4 år mod normalt 3 år, og så sker der det, at man det sidste år ikke kan få SU. Det er en stramning, der er kommet for nylig, og den er måske nok rimelig efter reglerne, men det er et spørgsmål, om vi ikke kan få løst det problem for de unge mennesker, der tager deres uddannelse dér, for uddannelsen koster i øvrigt ikke staten en krone, der er ikke noget statstilskud til uddannelsen bortset fra SU til de unge, og der er altså også et spørgsmål om undervisningsafgiften, som vi gerne skulle have med i fripladsordningen netop ved denne skole.

Vi ser meget positivt på dette forslag; der er nogle enkelte spørgsmål, der skal klares op i udvalget, men vi medvirker gerne positivt til en hurtig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Det, der får mig herop, er den foregående talers omtale af, at dette virkelig er et område, hvor den store pengepung skal op. Jeg kan ikke undlade at nævne, at uddannelsesstøttens realvækst, det vil altså sige væksten ud over stigningen i forbrugspriserne – eller man kan måske også sige, at realvæksten er væksten, når inflationen er trukket fra – har været rasende høj, ganske rigtigt, som det er sagt, i de sidste 10 år. Fra 1980 til 1990 har uddannelsesstøttens realvækst været ca. 73 pct., hvilket er ekstremt meget; det er langt over det dobbelte af overførselsindkomsternes gennemsnitlige realvækst i samme periode, idet den var ca. 29 pct. Det, jeg siger her, er bl.a. dokumenteret på s. 106 i Udgiftsanalyser 1990, Budgetdepartementet, Finansministeriet, august 1990, disse tal er taget

fra finansloven. Jeg synes, man også skal have det for øje: At dette er et område, hvor det virkelig vil koste noget for de danske skatteydere.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Det er ikke, fordi jeg har lyst til at trække debatten ret meget længere, for der er sagt mange kloge ting her fra Folketingets talerstol under denne debat, som snart bør afsluttes, men jeg synes ikke, hr. Køpke Christensens bemærkninger skal blive stående uden en kommentar. Det lovforslag, vi behandler i dag, er forudsat udgiftsneutral, så jeg forstår ikke den dér store malerpensel, som hr. Køpke Christensen trækker frem her ved slutningen af debatten. Dette lovforslag er altså udgiftsneutral. Og de tal, som Fremskridtspartiets ordfører har været henne og finde i tykke bøger om en udgiftsstigning på 73 pct. fra 1980 til 1990, forudsætter jo, hvis man skal bruge et sådant regnestykke til noget som helst, at det indregnes, hvor stor væksten har været i det antal studerende, der er blevet omfattet af SU-systemet. Man kan ikke bare sådan bruge en procentsats for realvæksten på et udgiftsområde uden at tage hensyn til, om der også har været nedgang i de offentlige udgifter på andre områder, og det er der ingen tvivl om at der er i forhold til den udvidelse, der har været af antallet af studerende, som heldigvis er kommet i gang med en uddannelse.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er enig med hr. Køpke Christensen i, at udgifterne til Statens Uddannelsesstøtte er steget overordentlig stærkt i 1980'erne – stærkere end noget andet offentligt udgiftsområde, tror jeg – men jeg er også enig med hr. Frank Jensen i, at dette forslag er udgiftsneutral; det har vi lagt overordentlig megen vægt på.

De nuværende regeringspartier var jo modstandere af den reform, der blev gennemført for nogle år siden, fordi den var så kostbar, men denne gang er vi med på vognen, for her drejer det sig om at tilrettelægge systemet på en sådan måde, at det bliver enklere, og således at vi inden for den samme beløbsramme får et mere retfærdigt system, som også tager hensyn til ønsket om øget internationalisering og alle de andre ting, som ordførerne har nævnt.